

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5To/3/2024
Identifikačné číslo spisu:	9523100391
Dátum vydania rozhodnutia:	23.05.2024
Meno a priezvisko:	JUDr. Juraj Kliment
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:9523100391.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Petra Štífta a JUDr. Mariána Mačuru v trestnej veci proti obžalovanému G. F.W.D.M.E.W. pre prečin podplácania podľa § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. prerokoval na verejnom zasadnutí konanom 23. mája 2024 v Bratislave odvolanie prokurátora Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len prokurátora) proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu v Pezinku z 10. januára 2024, sp. zn. 4T/10/2023, a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie prokurátora zamietla.

Odôvodnenie

Špecializovaný trestný súd v Pezinku (ďalej len „špecializovaný trestný súd“) rozsudkom z 10. januára 2024, sp. zn. 4T/10/2023, uznal obžalovaného G. F. za vinného pre prečin podplácania podľa § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 22. júla 2022 v čase okolo 01.15 hod. v meste C., na ulici T., pod vplyvom alkoholu, viedol ako vodič osobné motorové vozidlo zn. S. S., e. č. C. XXXEV, kde bol v rámci služobnej činnosti kontrolovaný hliadkou Mestskej polície C. za účelom vykonania objasňovania priestupku, ktorá po vystúpení obvineného z motorového vozidla tohto vyzvala na predloženie dokladov, a následne po tom, ako bolo obvinenému hliadkou Mestskej polície C. v zložení W. C. a C. C. oznámené, že privolajú hliadku štátnej polície, na čo obvinený ponúkol obom príslušníkom Mestskej polície C. každému finančné prostriedky vo výške 300,- € za to, aby neprivolali hliadku štátnej polície a v uvedenej veci nevykonali ďalšie úkony smerujúce k náležitému objasneniu skutkového stavu predmetnej veci.

Za to mu súd podľa § 333 ods. 2 Tr. zák. a § 42 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 1 Tr. zák. s prihliadnutím na § 37 písm. h), písm. m), § 36 písm. 1), písm. n), § 38 ods. 2 Tr. zák. a na § 39 ods. 2 písm. d) ods. 4 Tr. zák. uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok a 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. súd zaradil obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody

s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. mu uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušil výrok o treste uvedený v trestnom rozkaze Okresného súdu Malacky, č. k. OT/80/2022-61, ktorý nadobudol právoplatnosť a bol doručený obvinenému dňa 24. júla 2022, v spojení s opravným uznesením, č. k. OT/80/2022-72 z 2. augusta 2022, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 17. augusta 2022, a ktorým za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr. zák. mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiace s odkladom na skúšobnú dobu 12 mesiacov a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 18 mesiacov, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Proti tomuto rozsudku podal prokurátor ihneď po jeho vyhlásení odvolanie čo do výroku o treste, ktoré odôvodnil podaním z 21. februára 2024 tak, že konajúci súd pochybil, pokiaľ obžalovanému priznal aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák., pričom v tomto smere poukázal na stanovisko č. 44/2017. Nesprávnym použitím uvedenej poľahčujúcej okolnosti došlo k nesprávnej úprave trestnej sadzby pre vyrovnaný pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností (1 až 5 rokov v dôsledku postupu podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák.) namiesto najskôr zvýšenia dolnej hranice trestnej sadzby o 1/3 pre prevahu priťažujúcich okolností (2 až 5 rokov v dôsledku postupu podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák.).

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti považoval prokurátor rozsudok špecializovaného trestného súdu vo výroku o treste za nesprávny, keďže bol uložený mimo zákonnej trestnej sadzby. Vzhľadom k tomu navrhol Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky ako odvolaciemu súdu zrušiť napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. d), písm. e) Tr. por. s tým, aby vo veci rozhodol rozsudkom.

K odvolaniu prokurátora sa obžalovaný G. F. vyjadril 26. februára 2024 prostredníctvom svojej obhajkyne JUDr. Violy Cehlárikovej. V písomnom vyjadrení argumentoval hlavne dĺžkou prípravného konania, keď skutok sa stal 22. júla 2022 a obvinenie mu bolo vznesené 6. marca 2023, pričom v procesnom postavení obvineného bol vypočutý až 6. júna 2023. Ku skutku sa napriek dôkaznej núdze priznal a svoje konanie oľutoval a na hlavnom pojednávaní spravil vyhlásenie o vine, ktoré konajúca samosudkyňa prijala.

S poukazom na vyššie uvedené preto obžalovaný odvolaciemu súdu navrhol, aby v zmysle ustanovenia § 319 Tr. por. odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietol, nakoľko súd prvého stupňa pri určení výmery trestu postupoval v súlade so zákonom a uložil mu ho v zákonom stanovenej trestnej sadzbe.

Odvolanie obžalovaného spoločne s kompletným spisovým materiálom bolo tunajšiemu súdu riadne predložené 7. marca 2024. Následne Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 315 Tr. por.) podľa § 317 ods. 1 Tr. por. po zistení, že niet dôvodu na zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 Tr. por., ani na zrušenie rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, pričom mal na zreteli, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, možno prihliadnuť len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., a dospel pri tom k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Podľa § 306 ods. 1 Tr. por. opravným prostriedkom proti rozsudku súdu prvého stupňa je odvolanie.

Podľa § 315 veta druhá Tr. por. o odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší

rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaniu vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Rovnako odvolací súd po preskúmaní relevantných okolností dospel k záveru, že súd prvého stupňa postupoval správne, keď obžalovanému okrem poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. 1) Tr. zák. priznal aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák., t. j., že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom.

V tejto súvislosti treba dať do pozornosti, že v posudzovanej veci sa začalo trestné stíhanie a obžalovanému G. F. bolo obvinenie vznesené 22. júla 2022 pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr. zák. Obvinenie pre prečin podplácania bolo obžalovanému vznesené až 6. marca 2023 napriek tomu, že prokurátor dal na takýto procesný postup pokyn už 23. augusta 2022, pričom v procesnom postavení obvineného bol vypočutý až o tri mesiace neskôr 6. júna 2023. Napriek stavu dôkaznej núdze (tvrdenie proti tvrdeniu) sa obžalovaný ku skutku priznal a nesťažoval orgánom činným v trestnom konaní zisťovanie skutkového stavu obhajobou smerujúcou k spochybneniu tvrdení svedkov, i keď takúto možnosť evidentne mal, keďže tvrdenia dvoch príslušníkov mestskej polície o ponuke tristo eurového úplatku sa nezhodovali s tým, čo obžalovaný G. F. mal v peňaženke v čase jeho zadržania (50,- Eur). Nakoniec treba zdôrazniť, že obžalovaný G. F. na hlavnom pojednávaní podľa § 257 ods. 1 Tr. por. spravil vyhlásenie o vine, ktoré konajúca sudkyňa prijala v celom rozsahu a vo veci sa následne rozhodovalo už len o výroku o treste.

Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti v celom ich súhrne rovnako odvolací súd považoval uložený trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov za trest uložený v zákonom stanovenej trestnej sadzby vzhľadom na vyrovnaný počet poľahčujúcich a priťažujúcich okolností (2 a 2) a na hlavnom pojednávaní prijaté vyhlásenie o vine, na podklade ktorých sa obžalovanému G. F. znížila trestná sadzba podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. na 1 až 5 rokov. Išlo o trest súhrnný a nebyť skutočnosti, že obžalovaný G. F. z trestu, ku ktorému bol tento súhrnný trest uložený, čiastočne aj vykonal, keďže bol z jeho výkonu 27. júla 2023 podmienene prepustený, bolo namieste uvažovať aj u uložení iného druhu trestu.

Rovnako neprichádzal do úvahy ani postup podľa § 228 ods. 1 písm. e) Tr. por. vzhľadom k tomu, že novela Trestného zákona č. 40/2024 Z. z., ktorej účinnosť bola uznesením Ústavného súdu z 28. februára 2024, sp. zn. PL. ÚS 3/2024, pozastavená, v ustanovení § 333 ods. 2 Tr. zák. ponecháva trestnú sadzbu v nezmenenej výmere, teda 2 až 5 rokov.

Z týchto dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie prokurátora ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Rozhodnuté bolo pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nieje prípustný.